

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: Ing. J. B., bytem P., Č. 9, zastoupeného Mgr. Jiřím Skálou, advokátem, se sídlem
Praha 4, Humpolecká 1939/10, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**,
se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne
30.7.2014 č.j. VVŽÚ/9200/14

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 30.7.2014 č.j. VVŽÚ/9200/14 a rozhodnutí Komise pro projednávání přestupků města Domažlice ze dne 27.5.2014 č.j. MeDO-27240/2014-Tich se z r u š u j í a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný j e p o v i n e n nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15.342,- Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Jiřího Skály do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení přestupkové komise města Domažlice rovněž výše označené, kterým byl podle § 66 odst. 3 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích odložen návrh žalobce.

Žalobce v **žalobě** tvrdil, že nejsou správné závěry správních orgánů ohledně výkladu ust. § 68 odst. 2 zákona o přestupcích, podle něhož lze projednat přestupek na návrh nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o přestupku dověděl. Správní orgány vycházely ze skutečnosti, že se jedná o lhůtu hmotně právní a tato lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti

určující počátek lhůty, a to i v případě, že poslední den lhůty případně na sobotu, neděli, nebo svátek, neboť se jedná o lhůtu tzv. propadnou a návrh musí dojít v určené lhůtě příslušnému správnímu orgánu. Podle žalobce správní orgány při počítání běhu lhůt zcela pominuly ust. **§ 40 odst. 1 písm. c) správního řádu**, podle něhož *případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den*. V daném případě připadl podle žalobce poslední den lhůty na sobotu 3.5.2014, tedy posledním dnem lhůty byl nejbližší pracovní den, pondělí 5.5.2014, tudíž lhůta byla zachována. Výkladem zákona prezentovaným správními orgány byl žalobce dle svého tvrzení krácen ve svém právu k podání návrhu v zákonné lhůtě. Podle žalobce odkaz správních orgánů na rozsudek NSS sp. zn. 9 As 57/2008 není jasný, neboť toto rozhodnutí se vůbec netýká počítání času podle § 40 zákona č. 500/2004 Sb.

Žalovaný **ve vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že trvá na tom, že tříměsíční lhůta pro podání návrhu na projednání přestupku podle **§ 68 odst. 2 přestupkového zákona** je lhůtou propadnou a hmotně právní, kdy návrh musí v této lhůtě být doručen věcně a místně příslušnému správnímu orgánu (nestačí předání žádosti k poštovní přepravě) a zmeškání zmíněné lhůty nelze prominout. Podle žalovaného měl žalobce možnost podat návrh i v sobotu např. elektronicky se zaručeným podpisem či faxem nebo prostřednictvím veřejné datové sítě s podmínkou, že by takovéto podání do 5 dnů doplnil dle § 37 odst. 4 správního řádu.

V **replce** žalobce uvedl, že nikdy netvrdil, že se jedná o procesně právní lhůtu a že k zachování lhůty by stačilo předání žádosti k poštovní přepravě. Žalobce souhlasí se žalovaným v tom, že se jedná o lhůtu hmotně právní. Podle žalobce problém spočívá v tom, že žalovaný při počítání běhu lhůt ignoruje ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu, podle něhož *případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den*, to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin. Podle žalobce se mělo aplikovat toto ustanovení. Žalovaný nepředložil argument aplikaci tohoto ustanovení vylučující. Podle žalobce obdobná úprava týkající se počítání běhu hmotně právních lhůt je upravená i v **§ 607 občanského zákoníku** („*Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty pracovní den nejbližší následující.*“). Obdobnou úpravu lze nalézt i v **§ 33 odst. 4 daňového řádu**. Žalobce souhlasil s tím, že mohl podat žádost i jinými způsoby jako např. elektronicky, ale zvolil zákonný způsob, který mu vyhovoval.

Součástí **správního spisu** je elektronické podání žalobce datované 3.5.2014 a adresované Městskému úřadu Domažlice, odboru pro projednávání přestupků, v němž žalobce uvádí, že v souladu s § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích činí podání k zahájení řízení o přestupku, jehož se měl dopustit dne 3.2.2014 okolo 18. hod. na jednání shromáždění vlastníků jednotek pro dům Palackého 203, Domažlice, pan Ing. J. A., bytem P. 214, D., když na jednání žalobce před ostatními účastníky nazval hlupákem, čímž mu ublížil na cti a vydal ho v posměch ostatním zúčastněným. Žalobce navrhl projednání přestupku a uložení povinnosti přestupci se omluvit a o omluvě zpravit všechny účastníky shromáždění vlastníků, kteří byli přítomni. Žalobce své podání adresoval elektronicky na podatelna@mesto-domazlice.cz, kam bylo doručeno dne 4.5.2014 ve 20:03 hod. Dále je ze spisu zřejmé, že v rámci správního úřadu bylo podání přeposíláno dne 5.5.2014 v 7:51 hod. z podatelny správního orgánu I. stupně k jednotlivým zaměstnancům.

Usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 27.5.2014 byl návrh žalobce odložen s odůvodněním, že přestupkové komisi byl doručen návrh týkající se přestupkového jednání ze dne 3.2.2014. Lhůta k podání návrhu je stanovena v § 68 odst. 2 přestupkového zákona. S ohledem na přestupkové jednání bylo nutné podat návrh věcně a místně příslušnému správnímu orgánu do 3.5.2014 včetně. Návrh byl doručen 4.5.2014, tedy po stanovené lhůtě, proto je třeba návrh považovat za opožděný. S ohledem na rozsudek NSS ze dne 13.8.2009 č.j. **9 As 57/2008-35**, přestupková komise odložila dle § 66 odst. 3 písm. f) přestupkového zákona opožděně podaný návrh formou usnesení podle § 43 odst. 1 správního řádu.

V žalobou **napadeném rozhodnutí** žalovaný uvedl, že je ze spisové dokumentace zřejmé, že dne 4.5.2014 zaslal žalobce na podatelnu města Domažlice návrh na projednání přestupku, podle něhož dne 3.2.2014 okolo 18. hod. na jednání shromáždění vlastníků jednotek pro dům P. 203, D., se měl pan Ing. J. A. dopustit přestupku podle § 49 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona. Podle **§ 68 odst. 2 přestupkového zákona** *u přestupku, který lze projednat na návrh, lze návrh podat příslušnému správnímu orgánu nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o přestupku nebo o postoupení věci orgánem činným v trestním řízení*. Návrh na projednání přestupku je žádostí dle § 44 a § 45 správního řádu, kdy řízení o žádosti je podle **§ 44 odst. 1 správního řádu** *zahájeno dnem, kdy žádost došla věcně a místně příslušnému správnímu orgánu*. Z návrhu žalobce je zřejmé, že k jednání, ve kterém spatřoval spáchání přestupku, došlo 3.2.2014. Dle § 68 odst. 2 přestupkového zákona měl být tedy podán návrh nejpozději do 3.5.2014. Podle žalovaného uvedená tříměsíční lhůta k podání návrhu na projednání přestupku je zákonnou a prekluzivní lhůtou, jejíž nedodržení nelze prominout. Jedná se o lhůtu hmotně právní, tj. návrh musí být v této lhůtě doručen příslušnému správnímu orgánu. V daném případě byl návrh doručen přestupkové komisi 4.5.2014, tedy opožděně, a přestupkové komisi nezbylo než návrh dle § 66 odst. 3 písm. f) přestupkového zákona odložit.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

Žaloba je důvodná.

Podle **§ 40 odst. 1 správního řádu** *pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu,*

b) končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; není-li v měsíci takový den, končí lhůta posledním dnem měsíce,

c) případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin,

d) je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence.

.Podle **§ 40 odst. 2 správního řádu** *v pochybnostech se lhůta považuje za zachovanou, dokud se neprokáže opak.*

Důvodnou shledal soud námitku, že správní orgány pochybily, když neaplikovaly cit. ust. **§ 40 odst. 1 písm. c) správního řádu**, počítající se zachováním lhůty, která končí ve dnech pracovního klidu, na nejbližší pracovní den. Dle názoru soudu se žalovaný v tomto směru s odvolací námitkou dostatečně nevypořádal, neboť pouhý odkaz na to, že jde o lhůtu hmotněprávní, aplikaci pravidla o zachování lhůty pro nejbližší pracovní den nevylučuje. Tento princip, jak správně poukazuje žalobce, platí i v občanském zákoníku pro všechny lhůty, tzn. i pro lhůty hmotněprávní. Z ničeho nelze dovodit, že by stejné ustanovení ve správním řádu rovněž nemělo mít obecnou platnost.

Shodné počítání lhůt dovedl pro oblast ústavního práva na podkladě obecných právních principů i Ústavní soud v rozhodnutí sp. zn. **Pl. ÚS 33/97** (dostupné na nalus.usoud.cz), podle něhož *"mezi tyto obecně uznávané právní principy bez jakékoli pochybnosti patří v oblasti práva ústavního pravidla počítání času, jak jsou v evropském právním myšlení srozumitelně a smyslučně vymezena od dob římských. Tato skutečnost ústavodárci, resp. zákonodárci, nijak nebrání, aby, pokud uzná za vhodné, vymezil počítání času výslovně odlišným způsobem."* *"Smyslem právního institutu lhůty je snížení entropie (neurčitosti) při uplatňování práv, resp. pravomocí, časové omezení stavu nejistoty v právních vztazích, urychlení procesu rozhodování s cílem reálného dosažení zamýšlených cílů. Tyto důvody vedly k zavedení lhůt již před tisíci lety."* *"Pokud je uplatnění určitého práva, resp. pravomoci, časově omezeno, je nezbytné zohlednit určité skutečnosti (překážky) na straně subjektu tohoto práva, či pravomoci, které, nikoli z jeho zavinění, výkonu těchto brání. Jinak řečeno, vytvořit konstrukci reálně umožňující právo, resp. pravomoc, v daném časovém limitu uplatnit. Za tím účelem právní myšlení, opět již v dobách římských, vytvořilo myšlenkové konstrukce, fikce stavění lhůty (plynutí času), resp. posunutí jejího ukončení."* *"Neobstojí ani argument Poslanecké sněmovny, když deklaruje svoji připravenost převzít vrácený zákon i v den pracovního klidu."*

Připadá-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo (státní) svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Toto důležité pravidlo, jak judikoval Ústavní soud, platí v celém právním řádu.

Např. podle nálezu Ústavního soudu ze dne 25.9.1998 sp. zn. **IV. ÚS 365/97** (dostupného na nalus.usoud.cz), týkajícího se počítání lhůty v konkursním řízení, *"otázka povahy lhůty, tedy otázka, zda jde o lhůtu hmotněprávní či procesní, však v daném případě - kdy je nesporné, že konec lhůty připadl na den 22.6.1997, což byla neděle, a dále, že nejbližší následující pracovní den, tj. pondělí dne 23. 6. 1997, byla již předmětná přihláška pohledávky v dispozici krajského obchodního soudu - není významná, a to s ohledem na to, že v našem právním řádu v případech, kdy poslední den lhůty připadne na sobotu, neděli nebo svátek platí v zásadě (pokud ovšem konkrétní právní norma výslovně nestanoví jinak) stejný režim jak pro lhůty procesní povahy, tak pro lhůty hmotněprávní, platí totiž pravidlo, že posledním dnem lhůty se stává nejbližší následující pracovní den (§ 122 odst. 3 občanského zák., § 60 odst. 3 trestního řádu, § 27 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. a § 57 odst. 3 o.s.ř.). Jde o postup, který je považován za právní tradicí vytvořené pravidlo, reálně umožňující právnímu subjektu v daném časovém limitu uplatnit jeho právo. (Viz nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/97). "*

Rozsudek NSS ze dne 13.8.2009 č.j. **9 As 57/2008-35**, na který odkazuje v odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán prvního stupně, byl na daný případ aplikován dle názoru zdejšího soudu pouze s ohledem na požadavek, aby odložení věci dle § 66 odst. 3 písm. f) přestupkového zákona, tedy pro opožděně podaný návrh, bylo činěno formou usnesení podle § 43 odst. 1 správního řádu, proti čemuž je možné podat opravný prostředek.

Na základě výše uvedeného soud zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení se závazným právním názorem na výklad sporného zákonného ust. Současně soud zrušil i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které trpí stejnými vadami.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., a žalobci, který měl ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek, a dále za náklady právního zastoupení sestávajícího z 3 úkonů právní služby á 3.100,- Kč a 3 režijních paušálů á 300,- Kč, navýšených o 21% DPH.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. listopadu 2015

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová